

Arrest

nr. 134 837 van 9 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat B. SOENEN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 26 september 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in hoofde van verzoeker een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma en beschikt u over het Kosovaars staatsburgerschap. U bent geboren te Lemgo, Duitsland. In april 2011 werden u, uw vader X (O.V. X en alias O.V. X), uw stiefmoeder X (O.V. X en alias O.V. X) en uw stiefbroer X vanuit Duitsland naar Kosovo gerepatrieerd. Twee weken na uw aankomst in Klinë vielen 's nachts vijf mannen jullie woning binnen en werden jullie geslagen. De volgende dag verlieten jullie Klinë en trokken jullie naar Prizren. In mei 2012

kwam uw vader thuis met een bloedneus en een blauw oog. U vroeg wat er gebeurd was maar hij wilde u niet meer vertellen dan dat hij zo was toegetakeld door personen die hem al sinds 2008 lastig vielen. Uw vader zou al sinds 2008 problemen kennen met een zekere Gashi Sheremet, een Albanees die tijdens jullie verblijf in Duitsland de ouderlijke woning in Klinë ingetrokken was. Gashi Sheremet was degene die de belagers op jullie afstuurde, aangezien hij niet wilde dat uw vader de woning terug zou opeisen, een procedure die hij opgestart had. Jullie verlieten Prizren en reisden naar Gjakovë. In november 2013 werd uw vader nogmaals in elkaar geslagen en deelde hij mee dat jullie Kosovo dienden te verlaten voor jullie veiligheid. Op een nacht kwam de politie langs en kreeg uw vader een klap in het gezicht. Er werd hem gevraagd wat hij nog te zoeken had in Kosovo en er werd hem gezegd dat ze hem, als ze hem nogmaals zouden aantreffen, zouden neerschieten. U gaat ervan uit dat Gashi banden heeft met de politie en hij de agenten op jullie af gestuurd had. Uw vader meldde dit incident en zijn problemen met Gashi bij een bevriend politiecommissaris en vluchtte samen met uw schoonmoeder naar België, waar ze op 7 januari 2014 een asielaanvraag indienden. Voor uw vader naar België reisde raadde hij u aan uit Klinë weg te blijven. In juli 2014 trok u alsnog naar Klinë, waar u jullie vroegere woning wilde zien. Op de terugweg werd u door vier personen aangevallen en met een mes neergestoken. Een voorbijganger wist u te helpen en bracht u naar het ziekenhuis. Tijdens uw verblijf in het ziekenhuis kwam de politie langs voor u. U weigerde evenwel met de politie te spreken. U werd uit het ziekenhuis ontslagen en verliet de volgende dag Kosovo. U reisde naar België, waar u op 31 juli 2014 een asielaanvraag indiende. U wenst niet naar Kosovo terug te keren uit vrees door Albanezen vermoord te worden. In augustus 2014 werd uw vader aan het opvangcentrum Klein Kasteeltje in elkaar geslagen. Uw vader deed hiervan melding bij de Belgische autoriteiten en verklaarde dat zijn belagers hem sinds 2008 terroriseren. Uzelf heeft het gevoel dat u gevolgd wordt. In het opvangcentrum waar u verblijft hoorde u dat mensen in een blauwe BMW achter u gevraagd hadden. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Kosovaars paspoort, uitgereikt op 31-05-2011 te Prishtina; uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 20-05-2011; een attest van inschrijving op de gemeentedienst van Klinë d.d. 12-04-2011, uitgereikt op 21-11-2011; een zelfgeschreven verklaring betreffende de gebeurtenissen tussen 2011 en 2014 in Kosovo; een geschreven verklaring door een Kosovaarse advocaat betreffende het incident van juli 2014 waarbij u werd neergestoken; een foto van uzelf in het ziekenhuis na dit incident; een Kosovaars medisch attest betreffende uw hospitalisatie en behandeling van 15-7-2014 tot 20-7-2014; een Belgisch medisch attest ter bevestiging van uw littekens, d.d. 7-8-2014; en een zelfgeschreven verklaring betreffende de problemen die u, uw vader en stiefmoeder in België kennen, d.d. 3-9-2014. Voorts legde u nog enkele documenten neer betreffende uw vader (en diens asielaanvraag): een door uw vader gedicteerde en door u geschreven verklaring i.v.m. het incident aan het Klein Kasteeltje; een Belgisch medisch attest betreffende uw vader zijn hospitalisatie in augustus 2014; foto's van uw vader na tijdens zijn hospitalisatie na dit incident; het Belgisch proces-verbaal betreffende het incident waarbij uw vader aan het Klein Kasteeltje werd aangevallen, d.d. 19-8-2014; een Belgisch medisch attest ter bevestiging van littekens die uit 2008 afkomstig zouden zijn; een door een Kosovaarse advocaat neergeschreven verklaring van uw vader betreffende de gebeurtenissen tussen 2011 en 2013, d.d. 10-12-2013; een Kosovaars attest waaruit blijkt dat uw vader in Kosovo niet over een eigendom beschikt, d.d. 4-5-2011; en een Kosovaars attest waarin uw vader toestemming geeft aan zijn broer om een woning te bouwen op de helft van uw terrein, d.d. 17-5-2011.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige

schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 24 april 2014 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit echter niet aannemelijk gemaakt.

Wat betreft uw verklaringen betreffende de incidenten in Klinë, Prizren en Gjakovë tussen 2011 en 2014 dient opgemerkt te worden dat nergens uit de verklaringen die uw vader in het kader van zijn asielaanvraag ingediend op 7-1-2014 neerlegde, blijkt dat u hierbij aanwezig was. Zo verklaarde uw vader bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij niet wist waar u verbleef (Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 10-01-2014, vraag 16). Uit de verklaringen van uw vader neergelegd op het Commissariaat blijkt dat hij samen met zijn partner en één zoon tussen 2011 en 2014 in Kosovo verbleef en dat zijn andere kinderen in Duitsland verbleven (CGVS Krasniqi Daim, d.d. 29-1-2014, p. 4, 6, 11). Nergens spreekt hij over u of uw aanwezigheid in Kosovo (CGVS Krasniqi Daim, 29-1-2014 en 20-2-2014). Uw stiefmoeder bevestigde dat het uw stiefbroer Mirsad was die samen met uw vader en stiefmoeder in Kosovo verbleef en getuige was van de incidenten (CGVS Shpresa Cavollari, 6-02-2014, p. 10). Deze verklaringen staan in schril contrast met uw bewering dat u tot uw vaders vertrek uit Kosovo in januari 2014 steeds met hem samen was en hij u nog voor zijn vertrek had aangeraden niet naar Klinë te reizen (CGVS, p. 5). Bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat er niet het minste geloof gehecht kan worden aan uw beweerde verblijf met uw vader en stiefmoeder van 2011 tot 2014 in Kosovo en uw betrokkenheid bij de incidenten die in deze periode plaatsgevonden zouden hebben. Uit uw neergelegde documenten blijkt dat u zich op 12 april 2011 samen met uw vader, uw stiefmoeder en uw stiefbroer Mirsad heeft aangemeld op de gemeente van Klinë, waar u in mei 2011 nieuwe identiteitsdocumenten ontvangen heeft. Uw verblijf in Kosovo in de lente van 2011 wordt dan ook niet in twijfel getrokken. De voorgelegde documenten laten evenwel niet toe vast te stellen dat u nadien effectief bij uw ouders in Kosovo verder verbleef.

Hier kan nog opgemerkt worden dat uw vader in het kader van zijn asielaanvraag ingediend op 7-1-2014 een weigeringsbeslissing heeft ontvangen aangezien de incidenten met zijn belagers als louter interpersoonlijk werden bevonden, er geen geloof werd gehecht aan de bedreigingen door de politie en ook uw vaders pogingen om aanspraak te doen op de bescherming van de Kosovaarse politie geenszins geloofwaardig werden bevonden.

Wat betreft uw verklaringen als zou u in juli 2014 door onbekenden zijn aangevallen en verschillende messteken hebben gekregen (CGVS, p. 5, 9-10) dient opgemerkt te worden dat deze problemen van interpersoonlijke aard zijn die geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of politieke overtuiging. Evenzeer zijn deze motieven van die aard dat ze zonder meer wijzen op het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U beweerde immers dat u door deze personen geïdoleerd werd ten gevolge van een geschil tussen uw vader en Gashi Sheremet, omwille van een eigendom (CGVS, p. 10, 15). U beweerde in Kosovo nooit met anderen problemen te hebben gekend (CGVS, p. 15). Voorts heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming door de Kosovaarse lokale en/of hogere autoriteiten. U verklaarde dat de politie u gedurende uw hospitalisatie kwamen opzoeken, maar dat u weigerde met hen te spreken. Op hun vraag om u na uw ontslag uit het ziekenhuis bij hen aan te melden ging u niet in. U beweerde immers geen vertrouwen te hebben in de politie omwille van de manier waarop de politie uw vader had behandeld in 2013, toen 5 agenten 's nachts jullie woning binnen vielen en uw vader een klap gekregen zou hebben (CGVS, p. 5, 11-12). Hier dient opnieuw verwezen te worden naar hierboven vernoemde weigeringsbeslissing van uw vader waaruit blijkt dat er geen geloof gehecht kon worden aan deze gebeurtenis waarbij uw vader door politieagenten bedreigd werd, en al evenmin aan uw vaders pogingen om bescherming te vragen aan de Kosovaarse politie. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt bovendien dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2014 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals onder meer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP immers beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming

gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan **alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine** voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat uit de hierboven geciteerde informatie eveneens blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Uit een doorgedreven en continue opvolging van de situatie ter plaatse is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Wat betreft het incident in België waarbij uw vader in augustus 2014 aan het Klein Kasteeltje in elkaar geslagen werd, dient verwezen te worden naar de weigeringsbeslissing die uw vader in het kader van zijn meest recente asielaanvraag van 25-8-2014 heeft ontvangen. Hieruit blijkt dat er, afgaande op de verklaringen van zowel uw vader als uw stiefmoeder, door het Commissariaat-generaal geen aannemelijke link vastgesteld werd tussen de problemen in Kosovo enerzijds en het incident in het Klein Kasteeltje anderzijds. Ook wat betreft uw verklaringen als zou u het gevoel hebben gevolgd te worden en er mensen achter u gevraagd hebben in het opvangcentrum (CGVS, p. 6, 12), dient opgemerkt te worden dat u er al evenmin in slaagt dergelijk verband aannemelijk te maken. U beweerde dat al uw problemen en ook deze van uw vader terug te leiden zijn tot Gashi Sheremet. Gevraagd waarom Gashi Sheremet u en uw vader tot in België zou lastig vallen kon u hier echter geen antwoord op geven (CGVS, p. 13).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing beroept, is in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

De documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw paspoort en uw identiteitskaart bevestigen enkel uw identiteit en nationaliteit, wat hier niet ter discussie staat. Het attest van inschrijving in de gemeente van Klinë toont aan dat u op moment van de inschrijving (12-04-2011) in Kosovo verbleef, waar evenmin aan getwijfeld wordt. De medische attesten i.v.m. het incident in juli 2014 toont aan dat u slachtoffer was van een steekpartij maar toont geenszins aan dat dit incident, zoals hierboven reeds vastgesteld, het interpersoonlijke karakter overtrof en u voor bescherming geen beroep kon doen op de Kosovaarse autoriteiten. De door u geschreven verklaringen, evenals de verklaringen genoteerd door Kosovaarse advocaten zijn enkel herhalingen van verklaringen die hierboven reeds behandeld werden. Bovendien kunnen dergelijke verklaringen geenszins weerhouden worden als objectieve bron. De documenten van uw vader werden in zijn asielaanvraag behandeld.

Hier dient nog aan toegevoegd te worden dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw vader Krasniqi Daim en uw stiefmoeder Shpresa Cavollari heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Steuend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

1.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende, in de bijgevoegde inventaris als volgt aangeduide, stavingstukken gevoegd: "Human Rights Council, "Assessment of the Human Rights Situation of Roma, Ashkali and Egyptian (RAE) IDP's in Kosovo", 4 juni 2014 ; Amnesty International, "Not Welcome Anywhere: stop the forced return of Roma to Kosovo, 2010, p. 24 ; F. Bagnoud, "Post

War Kosovo and its policy towards Roma, Ashkali and Egyptian communities, juli 2014 ; *Balkaninsight*, "Eulex is reducing its role", 18 juli 2014 ; *Freedom House*, "Nations in Transit – 2014", 12 juni 2014".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Huidig beroep werd ingesteld tegen de beslissing van weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst, genomen op 26 september 2014 in toepassing van 57/6/1 van de vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiair beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.*

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen."

2.2. In een eerste middel, voert verzoeker de schending aan van "het artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet ; Schending van het artikel 54/6/1 van de Vreemdelingenwet ; Schending van het artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet ; Schending van het artikel 27 van het KB tot regeling van de rechtspleging voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ; Schending van het artikel 62 Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting ; Schending van de zorgvuldigheidsverplichting" en in een tweede middel de schending van "het artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet ; Schending van het artikel 54/6/1 van de Vreemdelingenwet ; Schending van het artikel 62 Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting ; Schending van de zorgvuldigheidsverplichting".

2.3. Voorop kan worden vastgesteld dat de vreemdelingenwet geen artikel 54/6/1 bevat zodat de schending van dit artikel geen juridische grondslag heeft.

2.4. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissingen genomen ten aanzien van verzoeker, op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissingen tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag (CG nrs. 1012962Z en 1012962BZ) en de beslissing van weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst (CG nr. 1413423), op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. Blijkens de bestreden beslissing wordt de asielaanvraag van verzoekende partij niet in overweging genomen omdat zij, afkomstig uit Kosovo dat (in de lijst van veilige landen) als een veilig land van herkomst wordt aangemerkt, niet aantoonde dat er wat haar betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat, gezien verzoekende partij zich steunt op de problemen van haar ouders en de asielaanvraag van haar ouders werd afgesloten met een weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal omwille van tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen onderling, wat ook werd bevestigd door de Raad.

2.5.1. Verzoeker meent dat verwerende partij geheel onterecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker hecht en desondanks het officieel document dat verzoeker zich heeft aangemeld in Kosovo in 2011, de verwerende partij van mening is dat dit geen bewijs is van het feit dat hij tot 2014 in Kosovo zou zijn geweest en aldus niet vaststaat dat verzoeker in Kosovo aanwezig was toen de incidenten er gebeurden in de periode 2011-2014. Verzoeker gaat er aan voorbij dat de bestreden beslissing niet betwist dat verzoekende partij naar Kosovo ging om identiteitsdocumenten doch meent op basis van alle verklaringen van verzoeker en zijn vader en stiefmoeder manifest blijkt dat verzoeker niet in Kosovo gebleven is, minstens niet aanwezig was bij de beweerdde problemen en aanvallen van de vader. De bestreden beslissing stelt dan ook dat het medisch attest dan ook niet kan aantonen dat de verwondingen zijn opgelopen op het tijdstip en de omstandigheden zoals verzoeker beweert. Verzoeker kan zich dan ook niet nuttig beroepen op art. 48/7 van de vreemdelingenwet. Immers ook al zou verzoeker het slachtoffer zijn van een steekwonde dan is dit geenszins voldoende om aan te tonen dat dit meer is dan een persoonlijke kwestie. Het louter betwisten dat de aanvaringen van derden met zijn vader van loutere interpersoonlijke aard zijn is onvoldoende. Bovendien waar verzoeker erop wijst dat zijn vader ook in België werd bedreigd door de heer S. en hiervan een Proces Verbaal is opgesteld, kan dit eerder bevestigen dat de problemen van verzoekers vader niet aan Kosovo verbonden zijn, maar zoals de bestreden beslissing stelt, van interpersoonlijke aard zijn.

Verzoekers verwijzingen naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, met name het arrest EHRM, R.J. t. Frankrijk, 19 september 2013 van waarin wordt gesteld dat *“de aard en de ernst van de verwondingen creëert een sterk vermoeden van slechte behandeling in het land van herkomst”* en EHRM, I tegen Zweden, 5 september 2013 waarin het belang van medische stukken wordt benadrukt, kunnen aan vorige geen afbreuk doen te meer nu verzoeker niet aannemelijk gemaakt heeft zijn letsels te hebben opgedaan in het kader van zijn asielmotieven en ten overvloede nog kan worden toegevoegd dat verzoekers vader beweert dat zijn problemen met deze persoon, ook buiten Kosovo en in België voordoen.

2.5.2. Verzoeker legt objectieve informatie neer waaruit moet blijken dat de situatie van Roma in Kosovo wel degelijk in aanmerking komt voor bescherming onder art. 48/4 Vw. Hij wijst erop dat systematische discriminering eveneens in aanmerking komt voor bescherming (EHRM, Salah Seekh t. Nederland, 11 januari 2007) en verzoeker dient te worden beschouwd als een terugkeerder die echter steeds in het buitenland heeft gewoond en die daarom ook in een bijzonder kwetsbare positie wordt geplaatst vergelijkbaar met deze van intern verplaatste personen. Hij voegt nog toe dat de vader van verzoeker heeft gewerkt met Serven en hun kant koos tijdens de oorlog (gehoorverslag vader van verzoeker p. 5) en dat verzoeker afkomstig is van Klinë, waar de situatie nog steeds niet stabiel is zodat ook kan aangenomen worden dat het er allerminst veilig is en dat de veiligheidsdiensten niet kunnen instaan voor de bescherming van verzoeker.

2.5.3. Verzoeker kan de informatie in het administratief dossier tegenspreken doch het volstaat niet algemeen te stellen *“dat er wel degelijk gewelddaden zijn ten aanzien van Roma”* en dat de *“Kosovaarse autoriteiten geen afdoende bescherming kunnen bieden in dergelijke conflicten, minstens dat de Roma gemeenschap terecht geen vertrouwen heeft in de politie noch dat zij hun klachten durven formuleren bij Eulex (stuk 5)”*. Verzoeker steunt zich hierbij op een academische studie (stuk 5) en een artikel over de situatie in 1999/2010 over de re-integratie van minderheden in Kosovo. De overige informatie is algemeen en betreft institutionele tekortkomingen in het land, waaronder corruptie.

2.5.4. Verzoeker gaat er aan voorbij dat de bestreden beslissing niet betwist dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo nauwgezet dient te worden opgevolgd. Uit deze doorgedreven en continue opvolging van de situatie ter plaatse is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo wel degelijk objectief verbeterd zijn. Tevens wordt nader toegelicht dat sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 de situatie van de RAE aanzienlijk gewijzigd is. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

2.5.5. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt bovendien dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2014 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals onder meer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP immers beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Ook anticipeert verzoeker op hun verminderende rol (stuk 6) dan kan vooral blijken dat deze niet wegvalt maar anders wordt ingevuld. Eveneens besteedt de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op voorgaande meent de Raad dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

2.5.6. Aldus kan uit de informatie in het administratief dossier blijken dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo en de in Kosovo opererende autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet. De aangehaalde mogelijke (economische) reïntegratieproblemen van verzoeker omwille van zijn Roma-origine houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in, temeer gezien niet wordt aangetoond dat de Kosovaarse autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden, gelet op de informatie in het administratief dossier.

2.5.7. Verzoeker brengt geen informatie bij die vermag afbreuk te doen aan die betreffende informatie in het administratief dossier, op grond waarvan de commissaris-generaal heeft geoordeeld dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse

onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet, of deze in een ander daglicht te stellen.

2.5.8. Betreffende verzoekers' verwijzing naar een aantal arresten van de Raad, wijst de Raad erop dat dit individuele gevallen betreft en deze geen precedentwaarde hebben. Elke asielaanvraag dient immers op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen onderzocht te worden.

2.6. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, het geschil wordt in zijn geheel bij de Raad aanhangig gemaakt. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moet ondergaan. De overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten kunnen de Raad niet tot een ander besluit leiden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK